

גַּם־לָנוּ פְּסַחְנוּ הַנִּזְבָּח בְּעֵדְנוּ הוּא הַמְּשִׁיחַ

הגענו וחשוב להזכיר את המשמעות האמיתית של החג הזה. לא מדובר פה בחג של קניות או נקיון אלא הנה ימי חג הפסח שוב במשהו מאד חשוב. אני מעדיף הפעם להתחיל את המאמר הזה עם המילים של השליח פולוס. הנה גם היום תחת זמן החסד שכבר אין הבדל בין יהודי לגוי, אנחנו למדים משהו חדש על חג הפסח.

6 לֹא־טוֹב הַתְּהַלֵּלְכֶם הֲלֹא יִדְעַתֶּם כִּי מַעַט שְׂאֵר מִחֻמֵּץ אֶת־כָּל־הָעֵסָה:

מדובר פה בצל ודמות. **תְּשִׁבִיתוּ שְׂאֵר מִבֵּיתְכֶם; כִּי כָּל־אֹכֵל חֻמֵּץ, וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִיִּשְׂרָאֵל שְׁמוֹת פֶּרֶק יב**

כאשר אלוהים דיבר אל עם ישראל דרך משה **ואמר להם לא לאכול חמץ** העם פשוט מילא את הנאמר על ידי אלוהים. אנחנו, לעומת זאת, מבינים היום במבט לאחור דרך הנאמר על ידי פולוס את המשמעות האמיתית של המושג חמץ. לכן הדגש היום הוא לא אם אנחנו אוכלים או לא אוכלים מצות במשך ימי החג אלא אם אנחנו מבינים בהקשר לנאמר שמדובר בחטא שמוֹלך בקהילה ובשאר שעלול לחמץ את כל העיסה.

אם נעבור על הנאמר באיגרת אל הקורנתים נבין גם באיזה הקשר פולוס מתכוון שהוא אומר שצריך גם לבער את השאור הישן. פולוס לא מתכוון לנקיון הבית משאריות מזון או לחם. בכלל חשוב שלא נשכח שמדובר פה בצל של דברים שהיו עתידיים להתגלות. בעור החמץ של אז הוא לא להתערבב עם הזונים של היום.

9 **כְּתַבְתִּי לָכֶם בְּאַגְרַת שְׂלֵא תִתְעַרְבוּ עִם־הַזִּנִּים: 10 וְאִין־יִדְעֵתִי עַל־הַזִּנִּים בְּעוֹלָם או עַל־בְּצַעֵי בְּצַע וְגִזְלָנִים וְעִבְדֵי אֱלִילִים כִּי אִם־כֵּן סוֹפְכֶם לְצֵאת מִן־הָעוֹלָם: 11 אֲדִי־זֹאת כְּתַבְתִּי לָכֶם לְבִלְתִּי הִתְעַרֵב עִם־מִי שֶׁנִּקְרָא אֵת וְהוּא זִנָּה או־בְּצַע בְּצַע או־עִבְד אֱלִילִים או־מְגֵדָף או־סִבָּא או־גִזְלָן וְאֵף לֹא לְאֹכֵל עִם־הָאִישׁ אֲשֶׁר כָּזָה: 12 כִּי מֵהִלִּי לְשִׁפְטֵ אֶת־אֲשֶׁר בַּחוּץ הֲלֹא תִשְׁפְּטוּ אֶת אֲשֶׁר בְּבֵית: 13 וְאֲשֶׁר בַּחוּץ הָאֱלֹהִים יִשְׁפְּטֶם וְאַתֶּם תִּבְעֵרוּ אֶת־הָרַע מִקִּרְבְּכֶם:**

7 בְּעָרוּ אֶת־הַשְּׂאֹר הַיֵּשֶׁן לְמַעַן תִּהְיוּ עִסָּה תְּדַשָּׁה הֲלֹא לָכֶם מִצּוֹת אֲתֶם כִּי גַם־לָנוּ פְּסַחְנוּ הַנִּזְבָּח בְּעֵדְנוּ הוּא הַמְּשִׁיחַ:

הֲלֹא לָחֶם מִצּוֹת אֲתֶם - מה המשמעות שהמאמין ללא השאור הישן הוא לחם מצות – תחת זמן התורה הם לא ידעו את מה שאנחנו היום יודעים תחת זמן החסד.

30 **וּמִמֶּנּוּ אֲתֶם בְּמִשְׁיחַ יִשׁוּעַ אֲשֶׁר הָיָה לָנוּ לְחֻכְמָה מֵאֵת הָאֱלֹהִים וְלְצִדְקָה וְלִקְדוּשָׁה וְלִפְדֻיּוֹם: 31 וְהֵיא כְּכַתּוּב הַמִּתְהַלֵּל יִתְהַלֵּל בִּיהוָה: אל הקורינתים א 30**

אז זהו נכון להיום המאמין נחשב בעיני האלוהים לקדוש וצדיק ולכן הוא נקרא גם לחם המצות. כלומר מה שנאמר בזמנו לעם היה צל של דברים ואילו המשמעות האמיתית של הדברים התגלו עכשיו דרך מה שהאדון ישוע עשה עבורנו על הצלב

פְּסַחְנוּ הַנִּזְבָּח בְּעֵדְנוּ הוּא הַמְּשִׁיחַ:

הגענו לנקודה הכי חשובה שקשורה לפסח. למשמעות האמיתית של המושג פסח שחל גם על המאמינים מקרב הגוים. עבור רבים פסח קשור ליציאת מצרים בשעה שהדגש הוא יותר על איך אלוהים פסח על האנשים. גם בעולם הנוצרי רבים כבר מזמן שכחו את המושג פדיון או ישועה תודות לדם המשיח. גם בקרב אותם אלו שכל שנה ושנה מזכירים את יציאת מצרים, רבים בכלל לא מאמינים שהעם יצא מעבדות לחירות על סמך העובדה הבאה: על סמך הדם על המשקוף.

וְהִגַּעְתֶּם אֶל־הַמְּשִׁקּוֹף וְאֶל־שְׁתֵי הַמְּזוּזוֹת, מִן־הַדָּם אֲשֶׁר בִּסְפָר; וְאַתֶּם, לֹא תֵצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח־בֵּיתוֹ עַד־בֹּקֶר: ²³ וְעָבַר יְהוָה לַנֶּגֶף אֶת־מִצְרַיִם, וְרָאָה אֶת־הַדָּם עַל־הַמְּשִׁקּוֹף, וְעַל שְׁתֵי הַמְּזוּזוֹת; וּפָסַח יְהוָה עַל־הַפֶּתַח, וְלֹא יִתֵּן הַמְּשִׁיחַ, לְבֹא אֶל־בְּתִיכֶם לַנֶּגֶף:

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם; מִשְׁכּוֹ, וְקָחוּ לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפַּחְתֵּיכֶם וְשִׁחְטוּ הַפֶּסַח: ²² וְלִקַּחְתֶּם אֲגֵדַת אֲזוּב, וּטְבַלְתֶּם בְּדָם אֲשֶׁר־בִּסְפָר, וְהִגַּעְתֶּם אֶל־הַמְּשִׁקּוֹף וְאֶל־שְׁתֵי הַמְּזוּזוֹת, מִן־הַדָּם אֲשֶׁר בִּסְפָר; וְאַתֶּם, לֹא תֵצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח־בֵּיתוֹ עַד־בֹּקֶר: ²³ וְעָבַר יְהוָה

**כי ראשית כל-דבר מסרתי לכם מה-שקבלתי כי-המשיח מת לכפר על-חטאתינו ככתוב:
4 ונקבר והוקם ביום השלישי ככתוב: א קורנתיים טו 1-4**

לנגף את-מצרים, וראה את-הדם על-המשקוף, ועל שתי המזוזות; ופסח יהיה על-הפתח, ולא יתן המשחית, לבא אל-בתיכם לנגף: ²⁴
ושמרתם את-הדבר הזה; לחק-לה ולבניד עד-עולם: ²⁵ והיה כ-תבאו אל-הארץ, אשר יתן יהוה לכם פאשר דבר; ושמרתם
את-העבדה הזאת: ²⁶ והיה כ-יאמרו אליכם בניכם; מה העבדה הזאת לכם: ²⁷ ואמרתם זבח-פסח הוא ליהוה, אשר פסח על-בתי
בני-שׂראל במצרים, בנגפו את-מצרים ואת-בתינו הציל; ויקד העם וישתחוו: שמות יב 21-27

פסחנו הנזבח בעדנו הוא המשיח:

אז מה הכוונה שפולוס כותב שהמשיח הוא הפסח שלנו? הרי הבנו מהנאמר במקור שאלוהי אברהם יצחק ויעקב פסח על האנשים על
סמך הדם שהוא ראה על המשקוף. לכן נשאלת השאלה על סמך מה אלוהים פוסח היום על בני אדם ומעבירים ממשפט לחיי עולם.

האם ישנם אחדים מבני ישראל שבחג הפסח הקרוב גם ימרחו דם על המשקופים? סביר להניח שלא. האדון ישוע המשיח הפקיד בידי
השליח פולוס את בשורת החסד היכן שאנחנו למדים שנכון להיום, האדון ישוע הוא הפסח שלנו. הוא זה שעל סמך האמונה בו
אלוהים פוסח עלינו.

זאת הסיבה שתחת זמן החסד יהודים וגוויים כאחד דרך האמונה יכולים לומר שהמשיח הוא הפסח שלנו.

8 על-כן נהגה-נא הקג לא-בשאר ישן ולא-בשאר רעה ורשע כי אם-במצות התם והאמת: הראשונה אל הקורינתיים ה 6

קורא יקר באשר אתה. למדנו שהכי חשוב היום זה להבין את המשמעות האמיתית של הפסח ולדעת שחשוב לזכור ולא לשכוח **ש**
" פסחנו הנזבח בעדנו הוא המשיח: "

אני מאחל לכולנו חג שמח

דב אבנון – הולנד